

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Εἶναι λυπηρὸν πράγματι διὰ τὸν ἀτυχῆ ποιητὴν τοῦ δράματος « Ἀμαρτωλοὶ καὶ Κλέφταις » τὸν ὀνειρευθέντα τὴν Ἑλλάδα ὅλην ἀκάθε κλαρὶ καὶ κλέφτης, ὅχι ἔως ἀνεπιτυχῶς, τὴν Πελοπόννησον ὡς μίαν παμμεγίστην κάπαν, τὴν Ρούμελην ὡς τσαρούχι καὶ τὰς νήτους μας ὡς λειποτακτησάσας ἐκ τῆς κάπας φθείρας δι' ὃ προϊόν κατ' ἐξοχὴν ἐναεβρυνόμεθα ἐπὶ τῇ γνησιωτάτῃ ἑλληνικῇ καταγωγῇ τοῦ, περιοσώτερον ἢ ὅσον διὰ τὰς σταφίδας μας. Εἶνε ἀπελπιστικόν, λέγομεν, διὰ τὴν περιπαθῆ φιλοπατρίαν τοιοῦτου ἰδανικοῦ ἀνθρώπου, ἐπιζήσαντος ἴσως διὰ νὰ ἴδῃ τὰς ἐλπίδας του εἰς φεάκην μεταβληθείσας, ἀφοῦ βλέπει τοὺς ἀμαρτωλοὺς Κατσαντωνικιώτατα συστηματοποιημένους ἐκ τοῦ διαφλέγοντος τὰ στήθη των ἀνιέρου σκοποῦ τῆς λαθρεμπορίας καὶ ἐκστρατεύοντας ἐν παννυχίδι ὑπὸ τὴν χλωμὴν τῆς σελήνης ὄψιν, σιωπηλοὺς καὶ μυστηριώδεις ἀνὰ τὰς παραλίας, ὅπου σταθεροὶ εἰς τὸ συμφέρον καὶ πιστοὶ εἰς τὴν μεραιοῖαν, ἀναμένουσιν ὅχι τρίκοτα Μιαούλη καὶ μπουρλότα Κανάρη, ἀλλὰ λέμβον σιγηλῶς τὴν θάλασσαν διασχίζουσιν καὶ θωπευτικῶς πρὸς αὐτὴν τὰς κόπας σείουσιν ἐν ᾗ κομίζεται τὸ χρυσοῦν δέρας τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τομπεκικὰ καὶ παιγνιόχαρτα παρθένα σφραγιστικὸν στίγματος.

* *

Ἐὰν εὕρισκετο ἐνταῦθα ὁ ρωμαντικὸς μυθιστοριογράφος τῶν λαθρεμπορίων Xavier de Montepin, ἀμφιβάλλομεν ἂν ὅθ' εὕρισκέν ὕλην ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς στίχους του :

Οἱ Γκαμπελοῦ οἱ ἄνδρες φοβοῦνται τὸ σκοτάδι, ἀλλ' ὁ καλὸς λαθρέμπορος κτυπᾷ εἰς τὸ σημάδι. Εἴτε τυφλῶνι ὁ ἀνεμος ἢ λάμπει ἡ ἀστραπή.

Πλὴν σιωπῇ... Μᾶς ἤκουσαν. Οἱ Γκαμπελοῦ σφυρίζουν σύντροφοι εἰς τὴν θέσιν σας ! Ἰδοὺ ! μᾶς τριγυρίζουν Μὲ τὸ βαρὺ τουφέκι σας κτυπᾶτε !... σιωπῇ...

Διότι ὁ δραματογράφος ἔγραφε ταῦτα περὶ τῶν σκωπτικῶς ὀνομαζομένων Gabelous (τελωνοφυλάκων) οἵτινες καταδιώκουσι τοὺς δρεינוὺς λαθρεμπόρους εἰς τὰ ἐλβετικά μεθόρια. Ἐνῶ δι' ἡμᾶς τοὺς αὐτοδιδάκτους ἐν τελειοποιήσει εὕρισκομένους, τί ἡδύνατο νὰ ἐμπνευσθῇ καὶ κινήσῃ τὴν γραφίδα του ; Ὅλα καλὰ καὶ κακὰ, τὰ κατεστήσαμεν σα-

πρίαν ἀποτροπιάζουσιν. Εἶνε παρατηρημένον, ὅσον γόνιμος εἶνε ἡ γῆ μας εἰς τὰ καλὰ σπαρτά, τόσον καρποφόρος καὶ ἡ κεφαλὴ μας εἰς πᾶσαν ψῶραν, τείνουσαν νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄλλον καὶ τὸ δύσμοιρον κεντρικὸν ταμεῖον. Κάθε ψῶρα λοιπὸν εὕρσκεται ἐν ἀμέμπτῳ, ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἶπω ἐντελεῖα. Ἐνθυμεῖσθε τὸ δράμα τῶν νεωτέρων Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Εἶδατε τὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν ἣτις ἐπεκράτει μετὰ τὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν πρακτόρων αὐτοῦ, ὅση δὲν ἐπικρατεῖ εἰς τὰ δημόσια γραφεῖά μας. Αὐτὸ φαίνεται νὰ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ λαθρεμπορία. Ἡκιστα φιλότιμος, ἀμιλλα τοῖς ἐμπορευομένοις τίς νὰ ὑπερτερήσῃ τὸν ἄλλον. Μόλις ὁ εἰς ἐπιχειρήσῃ λαθρεμπόριον πετρελαίου καὶ ὁ ἄλλος ἀμέσως φιλοδοξεῖ ἀτέλειαν μαστίχης μετάξῃς.

Τὰ ἐκάστοτε παρουσιάζόμενα χροῖσματα προδίδουσι διάδοσιν τῆς νόσου, ἣτις παρουσιάζεται μὲ ὅλα τὰ συμπτώματα νόσου ἐπιφόβου, ἐπιδημικῆς, καὶ τὴν ὁποῖαν ἡ ἱστορικὴ μας σιωικότης ἔκαμε νὰ ἀποκητῇ καθ' ὅλας τὰς διατυπώσεις τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Φαίνεται οἱ κυβερνηταὶ μας νὰ μὴ τὴν ἐθεώρησαν ἐπιφόβον καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀφῆσαν ἀενόχλητον εἰς τὸ στάδιόν της, εὐλαβούμενοι, οἱ ἀθεόφοβοι ! τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ !

* *

Συχνάκις ὁ τύπος ἀναγράφει χάριν παραγμισματός τοῦ ντολμὰ-διάφορα ὅτι ἀνεκαλύφθη τὸ τὰδε λαθρεμπόριον ἐδῶ, τὸ δεῖνα ἐκεῖ χάρις τῇ δραστηρίῳ (ὡς καλὸ ρεσινόλαδον) ἐνεργητικότητι τοῦ ἀκαμάτου—μὲ τρεῖς ὑπογραφὰς τὴν ἡμέραν ποῦ γράφει—καὶ ἀξίου πύσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τελώνου κ. Σούφρα, οὗ τινος ἡ ἐνδελεχὴς φροντίς περὶ τό... (τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται ἄλλως τς « Μὴ Χάνεσαι » δὲν ἔγινεν ἡ ἀντιγραφικὴ μιτηγάνεια τῇ ἄλλῃ δημοσιογραφίᾳ.) Ἀναγράφει λοιπὸν ὁ τύπος ὅτι ἀνεκαλύφθη κλπ., χωρὶς νὰ παρακολουθήσῃ καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἴδῃ ὅτι ἀποκεφαλίσθεις, ἀντῶν ἐνόχων, τῆς λέξεως, ἔμεινε ἕνα βωδὸν ἐκαλύφθη...

Εἴπομεν καὶ ἐπιμένομεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις μιᾶς τράπουλας χαρτιῶν εἰς χεῖρας ἐνὸς δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀναληγσίαν τῶν ἀρμολογιῶν διότι ἐπικρατεῖ κοινὴ πεποιθήσις δι' εἶδη τινα ἐμπορευμάτων, ὅτι ἀποκλειστικῶς εἰσάγονται δι' ἄλλης οὐδοῦ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ ὅμως διὰ τῆς τελωνειακῆς. Ἡ ἐνέργεια τοῦ λαθρεμπορίου καθ' ἡμᾶς—ἀδυνατοῦντας νὰ ἐξηγήσωμεν ἄλλως, τὸ ἀμαντικὸν φύτρω-

μα μερικῶν ὀψιπλοῦτων—ἐρριζοβόλησεν, ἐνεκλιματίσθη καὶ διατρέχει τὸν ροῦν τῆς. Τὸ νόθον αὐτὸ τέκνον τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων φαίνεται ὅτι ὑπερέβη αὐτὰς εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν. Ἐχει καὶ ὁ κλάδος αὐτός τοὺς ἐξαγωγεῖς καὶ εἰσαγωγεῖς, τοὺς παραγγελιοδόχους καὶ πράκτορας, τοὺς κολλυβιστὰς καὶ τοὺς γραμματικοκαπλήους, τοὺς μεσίτας, γραμματεῖς καὶ ὑπαλλήλους τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, τοὺς ἐργολάβους τῆς μεταφορᾶς, τὰς ἀκτοπλοῖκας φορτηγίδας, τοὺς ἐφοπλιστὰς, ὁδηγοὺς πλοίων, πλοίαρχους καὶ κυβερνήτας, λαμβανόντων ὅλων αὐτῶν τὰς ὁδηγίας τῶν ἐκ τινος κεντρικῆς διευθύνσεως, διατηρούσας ἐν διπλογραφικῇ μεθόδῳ, ὡς ἂν τῆς τὸ ἐπέβαλεν εἰδικός τις νόμος, τὸ Ἡμερολόγιον καὶ Καθολικόν, τὰ Πρόχειρα καὶ Βοηθητικά, τὰ ἀποθεματικά καὶ τὰ εἰς κυκλοφορίαν, τὰς ὀνομαστικὰς καὶ πραγματικὰς ἀξίας, τοὺς ἰσοζυγιστικούς ἐπιλογισμούς, τὰ μερίσματα, ἀμοιβὰς καὶ ἀνταμοιβὰς, τὰ κέρδη καὶ ζημίας, τὰς ἀβαρίας καὶ τὰ σώστρα, τὰς προαγοράς καὶ προεξοφλήσεις καὶ τόσα ἄλλα, δυνάμενα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπιτυχῇ διεξαγωγῇ τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ τοιοῦτοι, ἔχοντες ἀρχὴν τὴν Ἀτέλειαν, ἀγωνίζονται οἱ ἄνθρωποι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν καὶ ἐλπίδα φουσκώματος τῆς τσέπης τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, μὴ κωλυούσης πρὸς τοῦτο οὐδεμιᾶς προστατευτικῆς ἢ ἀπαγορευτικῆς διατάξεως. Θεὸς εἶνε, μὴ τὸν κοινωνισμόν, αὐτὸς ὁ σατανικὸς σκοπὸς τῶν! Διὰ νὰ μὴ συντελεσθῶσιν ὅμως ὅλα αὐτὰ—ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνισχύωνται καὶ κάποτε—ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν τῆς Ζουλουλάνδης κλάδος καλούμενος τελωνιακός, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ εὐρίσκονται ἐν διηνεκεῖ ἀτμῷ, ἔτοιμαί πάντοτε ὡς ὁ Καζάζης γιὰ νύμφη, ὠραῖαι ἀτμάκατοι—ἀτμοτελωνίδες, παραγγελθεῖσαι διὰ τὸ σωτήριο μέτρον τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη καὶ χρησιμοποιοῦνται παρ' ἡμῶν τῶν μεταγενεστέρων πότε εἰς μεταφορὰν τοῦ Παπαμιχαλοπούλου εἰς Μονεμβασίαν καὶ πότε τοῦ Ρούφου μὲ μίαν συμμορίαν χρυσοκανθάρων εἰς Μέγαρο. Ὑπάρχουσι πρὸς τοὺς τριηματαρχαί, ἐκατοντάρχαι, ἐξηκοντάρχαι, δεκάρχαι καὶ ὅσαι ἀρχαὶ λήγουσιν εἰς ἀρχαὶ πρὸς ἐπίκουρον ἐφεδρείαν τῶν τελωνῶν, τὸ ἀξίωμα τῶν ὁποίων περιῆλθεν εἰς τὴν σημασίαν τῆς σουφροποιητικῆς λέξεως ἀμάκα. Ἐγὼ τοῦλάχιστον θὰ εὐρίσκωμην εἰς δύσκολον θέσιν διακρίσεως ἂν μοὶ ἐπαρουσιάζοντο ἐνώπιόν μου εἰς λωποδύτης καὶ εἰς τελώνης. Τὰ πρωτεῖα βεβαίως ἀνῆκουσιν εἰς τὸν δεύτερον, καθόσον ὁ δυστυχὴς πρῶτος μόλις κατωρθοῖ διὰ τῆς πορτοφολικῆς ἐπιστήμης του νὰ σαγηνεύσῃ ἐνίοτε κανέν ὠρολόγιον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ συγγιάδες ἐνῶ ὁ δεύτερος δὲν καταδέχεται νὰ θιῇ μὲ τὰς παστρικάς ὡς ποδας τοῦ πολυκλαύστου Μπουρδουση χεῖρας του τόσον ἀθურματικά πράγματα. Ὅπως ὁ καρχαρίας ἀδυνατεῖ νὰ ρουφιῇ γαρίδας ἐξοικειωθέντος τοῦ οἰσοφάγου του μὲ ὀγκώδεις βούκας, οὕτω καὶ ὁ τελώνης δὲν ἀναπαύεται μὲ δραχμὰς καὶ γαζέτας. Ὁ ἀχόρταστος Καϊάδας τῆς φιλοχρηματίας του θέλει βατσέλα διὰ νὰ πληρωθῇ καὶ πράγματι καράβια καὶ ἀτμόπλοια ναυαγοῦσιν αὐτανδρα ἐντὸς τοῦ ἀπυθμένου πελάγους τῆς τσέπης του. Καὶ ἰδοὺ ὅτι σὺν τῇ λύσει τοῦ ζητήματος «τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ» λύεται καὶ τὸ ζήτημα πολυδαπάνων οἰκηδομῶν διὰ μονοκρυστάλλων παραθύρων, ἃς δὲν εἶδεν ἀκόμη ὁ τόπος ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν χρυσοκανθάρων, μένει δὲ ἄλυτον εἰς τὴν στενοκεφαλίαν μας ὡς γριφῶδες τὸ νὰ λαμβάνῃς ὡς τελώ-

νης δραχ. 335 κατὰ μῆνα καὶ ἄλλας τόσας ἐκ ποσοστῶν ἥτοι 8,000 δραχ. ἐτησίως καὶ νὰ ἐξοδεύῃς 20,000.

Εἰς δὲ λόγος τῆς ραδινῆς αὐτῆς καταστάσεώς μας ἔστω καὶ ἡ κατ' ἐξοχὴν ρωμαϊκὴ ιδιότης «ἀκριβὸς στὴ στάχτη καὶ φθινὸς στ' ἄλευρι». Εἰς ἔμπορος μισθοδοτεῖ ἕναν ἀνέθυνον—ὄχι βασιλέα—ὑπάλληλόν του μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν σκουτούραν διαχειρήσεως, ὅσπιν μόνον τοῦ δοῦναι καὶ Λαβεῖν, μὲ δραχ. 100—300, κατὰ μέσον ὅρον. Οἱ δὲ κυβερνῆται τῶν Ζουλου ἀπαξιοῦσι νὰ μισθοδοτήσῃσι μὲ 45 καὶ 1/2 λεπτό ἀπὸ 45 ποῦ δίδουν κατὰ μῆνα εἰς τοὺς ἐκατομύρια τῆς δημοσίας περιουσίας διαχειριζομένους τελωνοφύλακας. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, σὰς παρακαλῶ, εἶνε ἄνθρωποι ἢ ὄχι; εἶνε οἰκογενειάρχαι ἢ ἀσκηταί; εἶνε Τάννερ ἢ μὲ πεπτικὸν σωλῆνα; ἐπὶ τέλους εἶνε ρωμηοὶ ἢ ἄγιοι; Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ζήσουν ἢ πρέπει ν' αὐτοκτονήσουν; Καὶ ἂν εἶχον οἱ δύσμοιροι καὶ αὐτὴν τὴν θέσιν ἐξασφαλίσει ὡς ὁ Δὲ Κάστρος τὸ Δαρνί! Δὲν ἔκαμεν ὁ τελωνοφύλαξ πλάταις τοῦ Α; Αὐτὸς πηγαίνει εἰς τὸν βουλευτὴν τοῦ Β, ἐκεῖνος πάλιν φθάνει μέχρι τοῦ Ω καὶ τὸ συμπέρασμα καταλήγει εἰς ἐν ἀπελπιστικόν... πανσανιλική!

Καὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ συμπεράσματος εἶνε:

Ἀρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψῃς νάχης. Ἐνὸςφ δὲν ἐκτελέτης τὸ ἐν εἶδει εὐαγγελικῆς ρήσεως λατρευόμενον ἀξίωμα τοῦτο μία σαρκαστικὴ εἰρωνεία περιβομβεῖ τὰ ὦτά σου παρακολουθούσα πᾶν σου βῆμα μὲ τὸ αἰεῖσαι ἄξιός τῆς κουταμάρας σου! Μὴ τὰ διαβάζετε σεῖς οἱ τίμιοι αὐτὰ τὰ ἀπαίσια δι' ἐσᾶς; διότι τὸ ὀλιγώτερον τὸ ὁποῖον εἴμπορεῖ νὰ πᾶθετε εἶνε ἡ αὐτοχειρία. Ἐκτὸς ἂν βαρύνεται κανεὶς ἐξ ὑμῶν τὰ ἐγκαινίσματα τῶν παπάδων καὶ θέλει νὰ τοὺς ἀποφύγῃ κατὰ τὴν ἀνθρωπικωτέραν αὐτὴν ὥραν διὰ τοῦ προβλεπτικοῦ αὐτοῦ μέτρου κατὰ τῶν εἰς διαπασῶν «ἀλληλοῦϊα» καὶ δὲν συμμαζεύονται.

Οἱ δὲ ἐνδιαφερόμενοι ἔμποροι ἐκ τῆς διαδόσεως καὶ ἀτιμωρησίας τοῦ λαθρεμπορίου τί ἔπραξαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὡς διὰ δολοφόνου χειρὸς προσβαλλομένων συμφερόντων τῶν;

Ἐκινῆθησαν ὅσον καὶ αἱ στήλαι τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ἐρριψαν κραυγὴν πόνου καὶ περιφρονήσεως πρὸς τοὺς διὰ δολίων μέσων ἐρχομένους νὰ τοὺς συναγωνισθῶσιν; Ἀνέθηκαν τὴν πληρεξουσιότητα αὐτὴν εἰς τὰ ἀγάλματα τοῦ μελάθρου Σχλημᾶν.

Καμαρώνομεν, μὰ τὰ λούπινα! τὴν ἀνεξικακίαν σας, ὦ ζηλότυποι φαρισαῖοι, ἐπὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ τολμηροτέρου ὑμῶν συναδέλφου σας!

Τοιαύτην δυστυχῶς εἰκόνα παρουσίασαν αἱ δηλητηριάσαι, μαρᾶζώσασαι τὸ νεαρὸν ἐμπόριόν μας λαθρεμπορίαι, δι' ὧν ἐξηφανίσθη τὸ γόητρον τοῦ ἐλευθεροῦ συναγωνισμοῦ καταρτίψασαι εἰς χλεύην τὴν ἐντιμὸν ἐμπορίαν. Τοιαύτη ἀδιάφορος κατάστασις ἐπικρατεῖ καὶ σήμερον ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει χιλίων διακοσίων δωδεκάδων παιγνιοχάρτων καὶ δεκαπέντε σάκκων τουμπειοῦ, ἅπαντα ἐκ λαθρεμπορίου προσερχόμενα καὶ κατασχθέντα ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ Δ. Λούμου, ὅστις καὶ κατεδικάσθη διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τοῦ νομίμου τέλους, ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 83,000 περίπου. Εἰμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν ἢ Κυβερνήσεις τί θέλει πράξει. Δὲν ἔχομεν τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι ὡς πάντοτε θὰ κάμῃ τὸ καθήκον τῆς!

Ἐρρέτωσαν λοιπὸν τοιοῦτοι νόμοι δημιουργηθέντες, ἵνα παρέχωσι τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν εἰς τοὺς λαθρόχειρας, προστατεύοντες τοὺς κακούργους καὶ ἀφ' ἑτέρου καταδικάζοντες

εἰς τὸν διὰ λιμοκτονίας θάνατον τὸν ἐν ἰδρωτί ἐργαζόμενον ἔντιμον πολίτην.

Τορὸς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φωνὴ ἤκούσθη ἐκ Πειραιῶς, κάτοικοι τῆς θέσεως Καραβᾶ ἢ Καμίκις—εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς—κλαίοντες τὴν ἀκαθαρσίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ἔχουν ἐγκαταλίπει, χαλέρας ἀπειλούσης. Ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἐκείθεν ἐλάδομεν, μᾶς ἀναφέρει ἐν ἐκτάσει ὅτι ἡ θέσις ἐκείνη εἶνε τὸ κέντρον τῶν μολυσματικῶν ἐπιδημιῶν· ὕδατα λιμνάζουσι χυνόμενα εἰς τάφρους ἀσκεπεῖς καὶ χαινούσας, καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίας δεχομένας· οἱ χοῖροι τῆς συνοικίας, ἀφθονοῦντες· καὶ ἐκεῖνοι δυστυχῶς λούονται πλουσιώτατα μέσα εἰς ταῖς λάσπαις τῶν τάφρων, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχονται, περιφέροντες τὴν φοβερωτέραν δυσωδίαν μαζῇ μετὰ τὰ ἀνατινασσόμενα ἀπὸ τὸ κορμί των σάπια νερά. Πρὸ τοῦ γραφείου τοῦ δημ. φόρου Ἀθηνῶν ἐκβάλλει μικρὰ ὑπόνομος, ἀλλὰ τόσον ἀτέχνως καὶ ἀνθυγεινῶς κατεσκευασμένη, ὥστε εἶνε ἀδύνατον τὴν νύκτα ὁ διερχόμενος νὰ μὴ λουθῇ μέσα εἰς αὐτήν· τὴν ἡμέραν οἱ ἵπποι, πίνοντες τὸ νερό της, εὐρίσκουν ἐκεῖ τὸν θάνατον. Παρέκει λίμνη μετὰ λιμνάζοντα νερά, βασιλεῖα βατράχων καὶ κουνουπιῶν καὶ παντὸς ἐντόμου, καὶ πάσης βρώμας, ὀλίγον παρέκει, λάκκοι, σκαπτόμενοι, πρὸς κατασκευὴν κεραμιδιῶν, κατήντησαν τὰ γενικὰ ἀποχωρητήρια τοῦ μέρους ἐκείνου· φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ, ὅταν βρέξῃ. Μετ' αὐτὰ μᾶς ἐρωτῶσι τί θὰ ὠφελήσουν τὰ λοιμοκαθαρητήρια καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ζῶναι πρὸ τῆς κατστάσεως αὐτῆς, ἡ ἐποία πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ χολέρα καὶ πανώλη, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι τῆς συνοικίας ἐκείνης εἶνε ὠχροὶ καὶ μόλις κρατοῦνται εἰς τὰ πόδια των, καὶ ζοῦν μετὰ φάρμακα. Θ' ἀνοίξῃ τ' αὐτὰ της ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ τῆς ὑγιεινῆς;

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱατρός κ. Μαρῖνος Κουτούβαλης διαψεύδει ἐν τῷ «Φάρι τῆς Μακεδονίας», ὅσα ὁ ἡμέτερος ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταποκριτὴς ἔγραψε περὶ αὐτοῦ, ὡς μεταφραστοῦ τηλεγραφημάτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδέποτε οὗτος μετέφρασε τηλεγραφήματα, δημοσιευθέντα ἐν τῇ προεξημένῃ ἐφημερίδι. Πιστεύοντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Κουτούβαλη, ἐπανορθώμεν τὸ λάθος τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ.

Πενταπλό μπουκετάκι τρυφερῶν καὶ ὀλοδρόσων μαθητριῶν τοῦ Παρθενιαγωγείου τῆς κυρίας Χίλλ, αἱ δεσποινίδες Ἀννα Καραλιθάνου, Μαρία Βουσκουδάκη, Φαννὴ Κοκκίδου, Ζωὴ Σέκερη, Εὐαγγελία Παπαμανώλη, προσφέρουσιν εἰς τὸ κοινὸν ἐν χαριτωμένῃ καὶ κοκκίτῃ ἐκδόσει ἐκ τῶν Καταστημάτων Κορημνῆ μετὰφρασκὶν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἡθικοῦ διηγηματίου **Λουδοβίκου καὶ Παύλου**. Τὸ βιβλίον τιμᾶται ἐνὸς φράγκου, ἀφιερῶται ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῇ Σεβαστῇ αὐτῶν Διευθυντρίᾳ Φαννῇ Χίλλ, καὶ αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Ἡ χάρις, ἡ παρθενία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ εὐγνωμοσύνη, καὶ ἡ φιλοκαλία συνηνωμένοι χύνουν ταῖς μοσχοβολιαῖς ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου, καθιστῶσαι τοῦτο ἀπαραίτητον ἀπόκτημα πάσης καρδίας εὐαίσθητου καὶ φιλανθρώπου.

Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Σέρραις Γυμνα-

σίου κ. Δέλιος, ἀνὴρ διαπρεπὴς ὡς λόγιος, θερμὸς ὡς φιλόπατρις, ὑγιέστατα φρονῶν περὶ παιδαγωγικῆς καὶ ἐκ τῶν καλλωπισμάτων τῆς ὑπερῆφάνου πόλεως τῶν Σερρῶν. Ὑπ' αὐτὸν τὸ Γυμνάσιον προήχθη καὶ προαχθήσεται μέχρι τελειότητος βεβαίως σὺν τῷ χρόνῳ.

Εἰς τὸ χρυσοῦν Λαύριον κατέφυγεν ἡ λευκὴ Γαλάτεια, βεβαία ἐκ τῶν προτέρων ὅτι εἰς Λαύριον καὶ τὰ προστυχότερα μάρμαρα λαμβάνουν ζῶν, διὰ τὰ ἐγγραφῶσι. . . μέτοχοι. Ἡ περιφρασίς αὕτη σημαίνει ὅτι εἰς τὸ Λαύριον ἔχουν θεάτρον μετὰ δράματα καὶ κωμωδίας, συνάμα ζυθοπωλεῖα μετὰ γυναῖκας, καὶ τόσα ἄλλα πράγματα περὶ ὧν ὑπόκειται ὁ ἀναληφθεὶς ἀνταποκριτὴς μᾶς νὰ γράφῃ προσεχῶς πλείοντερα.

Κοιλιακὸς τύφος. . . ὅχι ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ πλησιέστατα τῶν Ἀθηνῶν, ἐν Θήβαις. Ἐκεῖθεν ἐλθὼν ὁ ἀξιότιμος ἱατρός κ. Χαδζίσκος ἐπληροφόρησεν ὅτι περὶ τὰ τριάκοντα κρούσματα συνέβησαν μέχρι τοῦδε, ἐξ ὧν τρία θανατηφόρα. Προσβάλλονται ὅλοι αἱ ἡλικίαι, ὡς ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἱατροὶ δὲν ξεύρουν ποῦ νὰ ἀποδώσουν τὰ νοσογόνα αἷτις. Τὸ νερὸ εἶνε διαυγέστατον, σχεδὸν ἱματικόν. Οὐχ' ἦττον ὁ κοιλιακὸς προβαίνει καὶ πανταχόθεν δεινὰ μᾶς κυκλοῦσι.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάντα, 20 Ἰουλίου.

Εὐρεθεὶς κατὰ θλιβεράν εὐκαιρίαν ἐν Τάντα κατὰ τὴν ἐπώασιν καὶ διάδοσιν τῆς ἀσθενείας, νομίζω πρόσφορον νὰ γράψω ὀλίγας παρατηρήσεις, ἀν μὴ πρὸς τὸ καλὸν τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πρὸς ἡσυχίαν των ἐν Ἑλλάδι, οἱ κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα ἡ χολέρα καὶ ἰδόντες ἀθρόους προσερχέντας εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα τοὺς διεσπαρμένους υἱούς.

Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐπεριδομένην ἐπὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων σπουδαίων ἐπιδημιολόγων, ἡ παρούσα νόσος δὲν εἶνε κυρίως εἰπεῖν χολέρα, ἔχει ὅμως κοινότατον μετ' αὐτῆς τὴν δύναμιν τοῦ ταχέως θανατοῦν, ὅπερ βέβαια καὶ ἐνδιαφέρει τῷ πολλῷ λαῷ, ἀδιαφοροῦντι περὶ τοῦ κυρίου ἐνόματος τῆς νόσου, ἀλλὰ βλέποντος ὅτι παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα· διότι βέβαια εἴτε ἐν λιμνῇ ἢ θαλασσίῳ ὕδατι πνιγῇ τις, εἶνε καλὰ πνιγμένος· ἀλλ' οὐχ οὕτως καὶ πρὸς τοὺς μακρὰν τῆς ἐστίας τοῦ κακοῦ· αὐτοῖς πρὸ πάντων μέλει ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις τοῦ νοσήματος καὶ ὁ κύριος αὐτῆς χαρακτήρισμός, διότι θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου μιάσματος, ὃ ἔστιν ὁ φόβος, καὶ ἔπειτα θὰ προσπαθήσωσι μετὰ σπουδῆς νὰ εὕρωσι καὶ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ μέτρα.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τάντας καὶ ἀλλοχοῦσε τῆς Αἰγύπτου εἶχονεν συχοὺς καὶ ἀπαρατηρήτους θανάτους, σχεδὸν μετὰ τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων, οὐδεὶς δὲ προσέσχεν· ἐν Τάντα μάλιστα οἱ πολλοὶ πιστεύουσιν, διὰ τοὺς ὑπερβολικοὺς θανάτους τῶν πρρελθόντων μηνῶν, ὅτι ἦλθε καὶ παρῆλθεν ἀπαρατήρητον τὸ κακόν. Ἀλλὰ νῦν, ἀν ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ἀδρανείας ἠγέρθημεν, ἀποδοτέον, ἵνα παρβολικῶς γράψω, πρὸς τὰς ἀκάνθας αἱ ὑπερπελένασαν τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐσπαρμένου σίτου.

Μέχρι τοῦδε ἡ πορεία τῆς νόσου φαίνεται μεροληπτικῇ,